Budapestre vonatkozó ujságcikkek

Szerző:

Cím: Eső után Köpönyeg

Forrás: Világ

Bp	1919 x. 22		
(Hely)	(Idő)	(Köt. v. füz.)	(Oldal)

Osztályozás

Tárgy 308

Hely

Idő "1919"

Személy

— **Eső után köpönyeg.** A fákat kiirtották itt a fővárosban s a környéken, mindenütt, ahol csak hozzáférhették. Kiéhezett ember, aki éhhalálhoz közel, hosszu sanyargás után végre tálat lát maga előtt, nem igen törődve az evés esztétikai formáival, s a megfagyás előtt álló ember nem igen törődik vele, mi lesz a jövőben, ha e kertekben s zöldben szegény városi, még attól a pár satnya lombkoronától is megfosztja, amely itt-ott utszéleken látszott sivalmassággal, — de mégis csak volt. Nem is igazi fa már, nem illat és nem árnyék — csak illuzió szegény agyongyötört nagyvárosi embernek, amiben megint a nagyvárosiság is csupán illuzió — de való igaz és kérlelhetetlen az agyongyötörtség — meddő és hiu vágyakozás a szabad levegő és a természet szépségei után. Értjük gondolatlan barbárságát azoknak, akik fürésszel, baltával, puszta kézzel — s a didergő kétségbeesés erejével, igy széttépték utcáink s tereink árva diszeit — értjük, hogy nem gondoltak mással, csak a sercegő nedves fa meleg füstjével, melynek heván sovány és zsirtalan levesek főnek s nem jutottak eszükbe nyári forróságok, árnyas ligeti séták, vagy enyhe holdvilágok bokrok között. Az éhes és fázó ember nem fél semmitől és nem vágyódik semmire, csak a melegre, a tüzre, a lobogó lángok szépsége az egyetlen szépség s az egyetlen értelmesség, mely szólhat hozzá. Ők tudták mit és miért cselekednek, mikor gyökerestől tépték ki a rideg aszfaltba ékelt csenevész fákat — mert Kitépték őket. De Budapest székesfőváros polgármestere nem éhező és nem fázó ember — Isten mentsen, hogy ennyire jussunk — neki lehet és kell, hogy más gondja és más szentimentalizmusa legyen, mint a szükös és percekig tartó meleg, melyet néhány marialékul kiverekedett galy vagy ág nyujt — neki most is és mindig őriznie kellett volna, mások indulatától, vágyától, érdekétől, mindazt, ami e városban szép és jó s az is kell, hogy maradjon. A polgármester ma rendeletet adott ki, mely eltiltja a fák irtását. Eső után köpönyeg — még csak nem is köpönyeg, csak egy plakát — gyenge rossz papiros, mely az első eső után leázik s egyetlen galyat nem ragaszt vissza az ágra, egyetlen ágat a fa törzsére. Így elkésett rendelkezésről már a szegény fagyoskodók sem mondják, hogy: „jó ember a polgármester, megvárta, mig kissé megmelegszünk a szélvágott fák tövénél". Mert a fák elfogytak, a fagyoskodók ujra fáznak s Budapestről a jövőben még az a pár fa is hiányzik majd, amely ott szomorkodott velünk a város és az utcák szélein. Négy hét előtt ez a rendelet talán kegyetlen lett volna — a fázókkal és éhezőkkel szemben — de hasznos és jó a városnak, amelynek polgármestere ezért van.

Közp. nyomt. XX. cs. 23. sz.

Székesfővárosi házinyomda 1916.